

Posudek vedoucího na magisterskou práci:

Marek Půlpán: Pohřebiště bylanské kultury v Lovosicích. Praha.

Práce se jmenuje *Pohřebiště bylanské kultury v Lovosicích*, v čemž shledávám jednu z mála slabin práce, neboť z názvu není zcela zřejmé, zda má autor na mysli „své“ pohřebiště v areálu stavby Ayoama, nebo veškerá pohřebiště na území Lovosic. Zřejmě by bylo vhodné název doplnit nějakým podtitulem.

Ač se M. Půlpán věnuje v práci všem polohám s bylanskými hroby na katastru města, je zřejmé, že cílem bylo především zhodnocení nekropole s 15 bohatými hroby, kterou sám pečlivě v roce 2002 prozkoumal. A nutno dodat, že tento cíl excelentně splnil.

Práce obsahuje dokonalý soupis a popis nálezů i nálezových okolností, včetně bohaté kresebné dokumentace nálezů, objektů, plánů naleziště i celkové terénní situace, což představuje nezbytné východisko pro další zpracování. K němu autor přistupuje po vymezení metodiky a cílů práce, jejího vymezení prostorového i chronologického, po podrobných dějinách bádání o bylanské kultuře a pečlivé kritice pramenů (spíše zhodnocení stavu bádání) celé bylanské kultury. Z kritiky pramenů vychází následně nástin metodologické problematiky.

Po té již autor přistupuje k vlastnímu těžišti práce – archeologickým výzkumům bylanských lokalit a jejich zhodnocení. Následuje podrobná a vyčerpávající typologická a chorologická analýza jednotlivých nálezů, pojednání o pohřebním ritu a celkové zhodnocení. Rozsáhlé celkové zhodnocení obsahuje správné datování nálezů i hrobů, zajímavou podkapitolu charakteristika (lepe - rekonstrukce?) pohřebiště, ve které se uvažuje i v rámci ostatních lovosických bylanských nalezišť. Následuje zasazení pohřebiště do kontextu doby halštatské v Čechách a velmi přínosné pojednání o ekonomicko-sociálních souvislostech pohřebiště (název aspekty /čeho?, jaké?/ je poněkud nejasný). Práci zakončuje dobře formulovaný závěr.

Práci, která prokazuje autorovu píli, pečlivost, schopnost uchopit a plně zhodnotit velké téma v širších souvislostech, o dokonalém zvládnutí archeologického řemesla ani nemluvě, je nutno vysoce hodnotit. Dále se vyjadřovat ke kvalitě díla by bylo jen hromaděním chvály. Proto jen doporučuji, aby se práce ucházela o cenu Jana Rulfa a aby byla brzy publikována. Zde si ovšem neodpustím jednu připomínku. Pro tisk bude nutné text poněkud zkrátit, čehož lze dosáhnout pomocí přehledných sumárních tabel či grafů a vynecháním někdy přílišných podrobností při líčení vlastního terénního výzkumu (typ skrývací techniky apod.). Z hlediska odborného a vědeckého zhodnocení není třeba prakticky nic přidávat. Snad jen při využití vedoucího práce jako figuranta při rekonstrukci funkčního užití zlatých spirálek (Foto 31), by bylo možné práci obohatit o další alternativní řešení.

Navrhovaná klasifikace: výborně.

V Praze 3.9. 2012

doc. PhDr. Vladimír Salač, CSc.